

عدول از قصد اقامت

عدول از قصد اقامت

مسأله ۵۷۹) مسافری که قصد اقامت ده روزه دارد، اگر پیش از خواندن یک نماز چهار رکعتی یومیه به صورت ادا از قصدش برگردد یا مردّد شود، نمازش قصر است.

مسأله ۵۸۰) کسی که قصد اقامت ده روزه کرده است، پس از خواندن یک نماز چهار رکعتی یومیه به صورت ادا، تا زمانی که در آن مکان است، نمازش تمام است، حتی اگر از قصدش برگردد و نخواهد ده روز در آنجا بماند. اما اگر فقط نماز صبح یا مغرب خوانده و سپس منصرف شده، نمازش قصر است.

مسأله ۵۸۱) اگر هنگام خواندن اولین نماز چهار رکعتی، از ماندن ده روز منصرف شود و بخواهد کمتر از آن بماند، نمازش تبدیل به قصر میشود. بنابر این اگر تصمیم او قبل از رسیدن به رکعت سوّم باشد، باید نماز را به صورت قصر تمام کند و چنانچه در رکعت سوّم قبل از رکوع باشد، بنابر احتیاط واجب باید بنشیند و نماز را به صورت قصر تمام کند و دوباره نماز را به صورت قصر اعاده کند و اگر وارد رکوع رکعت سوم شده باشد، نمازش باطل است.

مسأله ۵۸۲) کسی که قصد اقامت ده روز کرده است، اگر روزه بگیرد و قبل از خواندن نماز چهار رکعتی از قصدش منصرف شود، در صورتی که انصراف بعد از زوال باشد، روزهاش صحیح است، ولی اگر قبل از زوال باشد، روزه باطل است.

مسأله ۵۸۳) کسی که بعد از قصد اقامت، نماز چهار رکعتی از او فوت شود و بدون اینکه نماز چهار رکعتی دیگری به صورت ادا بخواند، از ماندن منصرف شود، باید نمازهای بعدی را به صورت قصر بخواند، ولی آن نماز را حتی در سفر باید به صورت تمام قضا کند.

مسأله ۵۸۴) در مسأله قبل اگر نماز را در همان سفر به صورت تمام قضا کند و پس از آن از ماندن منصرف شود، این نماز قضای چهار رکعتی برای تمام بودن نمازهای بعدی کافی نیست و نمازش قصر است.

مسأله ۵۸۵) اگر بعد از خواندن یک نماز چهار رکعتی از قصد اقامت برگردد، در صورتیکه معلوم شود نمازش باطل بوده، وظیفه اش قصر است.

مسأله ۵۸۶) اگر بعد از گذشت وقت نماز چهار رکعتی، از قصد اقامت برگردد و شک کند در وقت گذشته نماز خوانده یا نه؟ باید بنا بگذارد بر اینکه نماز را به صورت تمام خوانده است و نمازهای بعد را هم به صورت تمام به جا آورد.

مسأله ۵۸۷) اگر بعد از عدول از قصد اقامت، شک کند که قبل از عدول، یک نماز چهار رکعتی خوانده یا نه، نمازش قصر است.